

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 36. Papa Imperium Francis offert.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

induendam crucem tesserariam neminem per-
movit præterquam famulos, vetulasque ac per
paucos milites mercenarios.

Sæcul. XIII.
A. C. 1240.

§. XXXVI.

Papa Imperium Francie offert.

Cardinalis Jacobus Episcopus Præne-
 stinus in Galliam delatus, per univer-
 sum Regnum promulgavit anathematis
 sententiam a Papa contra Imperatorem
 Fridericum latam. Sed hunc nullam e-
 jus rationem habere videns, Meldas con-
 vocavit Archiepiscopos, Episcopos, &
 Abbates, de re tanti momenti delibera-
 turos. Hoc in concilio quibusdam isto-
 rum Præsulum in omnium præsentia Pa-
 pæ nomine præcepit, ut, cum primum per
 negotia liceret, secum Romam ipsimet
 peterent, promisitque se facturum, ut
 Viennæ Allobrogum naves & quidquid
 ad marinum iter necessarium sit, obti-
 neant, cum Fridericus terra per suos vias
 omnes teneat, seduloque custodiat. Idem
 Legatus Silvanectum accivit provinciæ
 Remensis Episcopus, omniumque pro-
 ventuum Ecclesiasticorum vigesimam par-
 tem in Papæ subsidium impetravit.

Gesta
S. Lud.
Duchesne
to. 5. p. 335.
to. XI. conc.
p. 371.

Meyer 8.
ann. Fland.
to. XI. conc.
p. 371.

Papa etiam Regi S. Ludovico litteras
 misit coram omnibus Franciæ Optimati-
 bus legendas, & hanc in sententiam scri-
 ptas: *Post maturam deliberationem, cunctis*
Hist. Eccles. Tom. XX, A a cum

Matth. Par.
1239. p. 464.

Sæcul. XIII.
A. C. 1240.

cum fratribus nostris Cardinalibus initam, condemnatum Fridericum dignitate Imperatoria, cujus titulum sibi sumit, excuimus, & pro illo substituendum Comitem Robertum fratrem tuum elegimus, cui ad id honoris fastigium efferendo tuendoque Ecclesia non Romana solum, sed universa omne auxilii genus ferre statuit. Promptissimis ergo amplexibus oblatam vobis tantam gloriam excipite! Rex sanctus ex Procerum consilio tale dedit responsum. Qua ratione Papa tam magnum Principem, qui inter Christianos æqualem habet neminem, loco movere ausus est nec objectorum sibi scelerum convictum, nec ea confessum? Si exauthorari esset meritus, non nisi per generale concilium deprimi deberet: & ad ejus crimina quod attinet, non est habenda fides inimicis ejus, quorum præcipuum esse Papam constat. Nos innocentem credimus: nobis bonus semper vicinus fuit: nec in eo quidquam, vel bonæ fidei profanis in negotiis, vel veræ Religioni contrarium deprehendimus. Strenue, ut scimus, JESU Christi cultum in Terra sancta promovit, se maris ac belli periculis exponens, & Papa, quem protegere debebat, absentem spoliare conatus est.

Nolumus tam grandia subire discrimina, arma inferendo Friderico Principi tam potenti, quem tot Regna, & æquitas causæ suæ contra nos defenderent. Quid Romanorum interest, ut nostrum prodigamus sanguinem,
dummo-

diuimodo, quæ cupiunt, faciamus? Si Pa-
 pa per nos vel alios Fridericum sibi subijce-
 ret, intolerabili superbia inflaretur, cun-
 ctosque Principes pedibus calcaret. Ne ve-
 ro rem tantam offerentis officia negligere
 videamur, quamvis ab odio in Imperatorem
 potius quam a favore erga nos profecta esse
 pateat, Legatos ad Fridericum mittemus, qui
 ejus sensa de fide catholica solerter inda-
 gent, & ad nos referant. Si orthodoxum
 inueniant, cur adoriamur? Sin minus, ho-
 stiliter insectabimur, sicut quemvis alium, Pa-
 pamque ipsum.

Legati proin Gallici ad Imperatorem
 profecti, quid epistola Papæ contineat,
 exponebant. Attonitus ille se Christia-
 num & catholicum, suamque religionem
 per omnia fidei capita sanam esse repo-
 suit, adjungens: Absit, ut a fide meorum
 patrum, & illustrium antecessorum deslectam!
 Divinam vero justitiam invoco adversus
 illum, qui me per totum orbem sic infamat.
 Hæc loquens inter lachrymas & singul-
 tus ad coelum manus tendebat. Tum
 ad Legatos conversus, Amici mei & chari
 vicini! ajebat, quæcunque inimicus asserat
 meus, credo & sentio cum cæteris Christia-
 nis: & quando me bello petitis, ne miremini,
 si me tuear. In Deo innocentium defen-
 sore spem colloco. Novit ille, Papam mihi
 non adversari, nisi ut rebelles contra me ci-
 ves foveat, præsertim hæreticos Mediolanen-
 ses.

Sæcul. XIII. *ses.* *Sed vobis gratias ago, quod per re-*
A. C. 1240. *sponsum meum vos de veritate rei securos red-*
dere prius volueritis, quam ejus officia ad-
mittatis. Legati respondebant: Christianum
Principem sine justa causa nos aggressu-
ros putas? hoc Deus avertat malum!
Nulla nos ambitio tangit: Regem nostrum,
cui nascendi sors coronam dedit, cuivis Prin-
cipi electo præferimus. Comiti Roberto
sufficit tanti Regis esse fratrem. Sic bo-
na Imperatoris cum gratia abierunt. Ro-
bertus erat natu major trium fratrum
S. Ludovici, ab hoc comitatum Atreba-
tensem in partem suam nactus.

An. 1240.

Germaniæ quoque Principes, ut alium
 Imperatorem eligerent, sollicitavit Papa;
 sed incassum: & quidam responderunt,
 eum non habere jus Imperatorem con-
 stituendi, sed coronandi duntaxat illum,
 quem Principes elegissent. Sic loquitur
 Albertus Abbas Stadenfis in Saxonia
 inferiore, illius temporis scriptor; ac e-
 numerat Imperii Electores, tres Archi-
 episcopos, Trevirenses, Moguntinum, &
 Coloniensem; Comitem Palatinum *Da-*
piferum, Ducem Saxoniæ *Marescallum*,
 Marchionem Brandeburgicum *Camera-*
rium: Regem Bohemiæ *Pincernam* esse
 dicit, non Electorem, cum non sit Ger-
 manus.

§. XXXVII.